

Til Beskæftigelses- og Integrationsudvalget

22-03-2010

Bilag 1. Handleplan for integration på det sociale område for perioden 2011-2014

Sagsnr.
2010-32472

Dokumentnr.
2010-207727

– konkrete mål til en ny integrationspolitik

Sagsbehandler
Joy Torpdahl

Socialudvalget er af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget blevet bedt om at udarbejde en handleplan med konkrete mål for en ny integrationspolitik. Socialudvalget har på sit møde den 5. Maj vedtaget nedenstående konkrete mål for en ny integrationspolitik på det sociale område for perioden 2011-2014. Handleplanen er udarbejdet af Socialforvaltningen i overensstemmelse med den skabelon, som Beskæftigelses- og Integrationsudvalget har fremsendt.

Socialudvalget skal indledningsvis påpege, at der så vidt muligt bør tages højde for forskellene i social baggrund, når der fastsættes mål på integrationsområdet. Sociale problemstillinger som fattigdom, lavt uddannelsesniveau og lav beskæftigelsesgrad korrelerer med hinanden og andre sociale problemer som fx kriminalitet. Dermed vil der også være tale om sociale problemstillinger, der kan være meget vanskelige at flytte, og som under alle omstændigheder ikke kan løses gennem sociale indsatser alene. Det er således forudsætningen for en realistisk

60107 - MR-Udsatte - Joy Torpdahl

Bernstorffsgade 17,5.Sal
1592 København V

Telefon
3317 3047

E-mail
WY28@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009683052

www.kk.dk

vurdering af resultaterne af indsatsen, at der tages højde for de bagvedliggende sociale faktorer.

Overordnet målsætning

Mission: Københavns Kommune skal give sine borgere lige mulighed for at udvikle og udnytte egne ressourcer til at realisere et godt liv og bidrage til samfundet.

Indikatorer for den overordnede målsætning

Indikator 1 på overordnet mål: Andelen af børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund, der modtager en foranstaltning, som gennemfører 9. klasse, er lige så stor som andelen af børn og unge med etnisk dansk baggrund, der modtager en foranstaltning, som gennemfører 9. klasse.

Indikator 2 på overordnet mål: Andel af hjemløse borgere opdelt på etnisk baggrund, der i det foregående år har haft ophold på et herberg eller har været registreret under ukendt adresse i folkeregistret (uden bolig) og som 1 år efter har opnået en mere stabil boligsituation (egen bolig eller permanent botilbud).

Indikator 3 på overordnet mål: Flere borgere med ikke vestlig baggrund og kokainmisbrug kommer i behandling.

1. Målsætninger for udsatte børn og unge

Situationen – Hvad er udfordringerne?

Formålet med Socialforvaltningens arbejde med udsatte børn og unge er at give dem de bedste muligheder for at få samme grad af succes i voksenlivet som deres jævnaldrende. Dette gælder uanset hvilken herkomst, disse børn og unge måtte have. En baselineanalyse af de børn og unge, der har modtaget sociale foranstaltninger mellem 2002 og 2007 i Københavns Kommune, viser, at unge med etnisk minoritetsbaggrund, der modtager en foranstaltning, er kommet fra start i lige så høj grad som danske unge, der modtager en foranstaltning, defineret som enten at have gennemført 9. klasse, er i gang med eller har fuldført en ungdomsuddannelse eller er i beskæftigelse. Vi kan derfor konstatere, at etnisk herkomst ikke har betydning for, hvorvidt Socialforvaltningen kan hjælpe udsatte børn og unge med at skabe et fundament til et succesfuldt voksenliv.

Hvis vi ser isoleret på gennemførelsen af 9. klasse, viser det dog et andet billede. Baselineanalysen viser, at børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund, der modtager en foranstaltning, ikke gennemfører 9 års skolegang i samme grad som etnisk danske børn og unge, der modtager en foranstaltning. Da forskning peger på, at uddannelse er en af de vigtigste parametre i forhold til at bryde negativ social arv og skabe et godt voksenliv, er der således en udfordring i forhold til at få børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund, der modtager en foranstaltning, på niveau med etnisk danske børn og unge, der modtager en foranstaltning. Dette niveau ønskes ligeledes hævet, så flere børn og unge, der modtager en foranstaltning, får en 9. klasses afgangseksamen uanset etnisk herkomst.

En anden udfordring er, at børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund er overrepræsenteret i kriminalitets-statistikkerne. Udover at kriminalitet er en belastning for den unge selv, er det en belastning for pårørende og netværket omkring den unge og for samfundet som hele. Det er således vigtigt, at vi gennem en hurtig og insisterende indsats undgår, at de unge ender i en kriminel løbebane og marginaliseres fra et ”almindeligt” liv med uddannelse, arbejde og sunde relationer.

Resultatmål

Forbehold: Indledningsvis skal Socialforvaltningen understrege, at resultatmål 1 og 2 forudsætter, at der afsættes midler til udvidelse af skolesocialrådgiverordningen samt skoleskulkertklasser, som ønsket i forbindelse med budgetforhandlinger for 2011. Se også skema i afsnit 8 om økonomi bagerst i handleplanen.

Socialforvaltningen skal videre konstatere, at det er ikke lovligt at

registrere etnicitet i forbindelse med Børnefamiliecenter Københavns sagsbehandling, hvorfor der ikke foreligger data på foranstaltningsmodtagernes etniske baggrund. Måling på nedenstående resultatmål er derfor under forudsætning af, at der indhentes data fra Danmarks statistik, og at der opnås en forskningstilladelse fra Datatilsynet. Ansøgning heraf er iværksat.

Endelige gælder det generelt for resultatmålene, at det er målsætninger, som Socialforvaltningen ikke kan nå alene. Socialforvaltningen spiller en væsentlig og aktiv rolle i forhold til opnå succes på disse indsatsområder, men det forudsætter også en indsats fra henholdsvis skolesystemet, andre forvaltninger samt politiet. Socialforvaltningens kan altså bidrage til, men ikke alene sikre, de fastsatte resultatmål.

Resultatmål 1: Børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund, der modtager en foranstaltning, skal gennemføre 9. klasse i lige så høj grad som etnisk danske foranstaltningsmodtagere.

Resultatmål 2: Unge med etnisk minoritetsbaggrund skal ikke være overrepræsenterede i kriminalitetsstatistikkerne.

Indikatorer for resultatmålene

Indikator for gennemførelse af 9. klasse: Andelen af børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund, der modtager en foranstaltning, som gennemfører 9. klasse, er lige så stor som andelen af børn og unge med etnisk dansk baggrund, der modtager en foranstaltning, som gennemfører 9. klasse.

Indikator for kriminalitet: Andelen af unge med etnisk minoritetsbaggrund, der modtager en strafferetlig afgørelse, skal ikke være højere end andelen af etnisk danske unge, der modtager en strafferetlig afgørelse.

Aktiviteter

Aktiviteter, der særligt understøtter målet om gennemførelse af 9. klasse:

Kommentar: De nye aktiviteter er en del af Socialforvaltningens strategi for udviklingen af arbejdet med udsatte børn og unge. Disse aktiviteter forudsætter et tæt samarbejde mellem Socialforvaltningen og Børne- og Ungdomsforvaltningen.

Socialforvaltningen arbejder i mange af sine indsatser for børn og unge for at opnå målsætningen om gennemførelse af 9. klasse, og har konstant fokus på udvikling af nye metoder. Et eksempel er initiativet om hurtig reaktion ved skolefravær, som Socialforvaltningen ser som centralt for at få fat i børn og unge med skolevanskeligheder så tidligt

som muligt og fastholde dem i skolesystemet. Derfor er forvaltningen i gang med at oparbejde en praksis, hvor der lokalt systematisk følges op på alle børn, der har bekymrende fravær, eller som ikke har noget skoletilbud, og hvor den lokale børnefamilieenhed inddrages tidligere i sagen.

Videre iværksatte Socialforvaltningen i 2008 et ordning med socialrådgivere på skolen, og har i forbindelse med budget 2011 foreslået en forlængelse og en udvidelse af ordningen. Formålet er, at skolesocialrådgivere skal indgå i et tæt samarbejde med skolen, familien og socialforvaltningen omkring de elever, der har behov for en ekstra indsats.

Endelig har Socialforvaltningen i forbindelse med budget 2011 foreslået etablering af skoleskalkerklasser, som er et nyt initiativ med forbillede i et lokalt forsøg på Ungdomsskolen i Valby. Skoleskalkerklasser er en midlertidig løsning for unge, der har svært ved at finde sig til rette i det etablerede skolesystem. Skoleskalkerklassen skal afdække og afhjælpe de unges vanskeligheder, så eleverne bliver hjulpet videre i varige skoleløsninger.

Aktiviteter, der særligt understøtter målet for kriminalitet:

Socialforvaltningens strategi for udviklingen af arbejdet med udsatte børn og unge omfatter en række initiativer på dette område. Som noget nyt arbejder Socialforvaltningen lige nu på udvikling af et screeningsværktøj, der kan identificere børn og unge, der er i særlig risiko for at blive kriminelle. Arbejdet er i sin indledende fase. En anden forholdsvis nyetableret indsats er et interventionsteam i Tingbjerg (Ny start), der kan handle hurtigt og koordineret i forhold til en hel familie, hvor der har været store problemer med kriminel adfærd blandt deres børn.

Herudover yder Socialforvaltningen mere end halvdelen af Københavns kommunes samlede medfinansiering af helhedsplaner, der i stor udstrækning arbejder med brede forebyggende indsatser for børn og unge i boligområder med en flerhed af sociale problemstillinger. Videre iværksatte Socialforvaltningen i 2009 et projekt for styrkelse, og bedre koordinering af det opsøgende gadeplansarbejde i fire udvalgte boligområder. Der er positive tilbagemeldinger på projektet, og Socialforvaltningen vil foreslå en toårig forlængelse og evt. udvikling af projektet under hensyn til evalueringens resultater.

Socialforvaltningen planlægger også styrkelse og udvidelse af andre eksisterende aktiviteter. Eksempelvis er der planlagt en udvidelse af dommervagtsprojektet, der er med til at modvirke, at unge, som har været fremstillet i dommervagten, begår ny kriminalitet. Endvidere er det planlagt en styrkelse af kontaktpersonindsatsen til opstart i maj. I

kontaktpersonindsatsen er der fokus er på at skabe positiv forandring for de unge, særligt i forhold til at holde de unge i skole eller arbejde samt foretage sig noget positivt i fritiden.

2. Hjemløshed

Situationen – Hvad er udfordringerne?

Borgere med etnisk minoritetsbaggrund er markant overrepræsenteret blandt hjemløsepopulationen i Københavns Kommune. Ifølge SFI's hjemløsetælling fra uge 6 i 2009 udgør hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund 33 pct. af samtlige hjemløse i Københavns Kommune svarende til ca. 500 personer¹. Indvandrere og flygtninge udgør 23 % af samtlige hjemløse, mens efterkommere af indvandrere og flygtninge udgør 10 %.

Særlig overrepræsentation findes blandt de unge hjemløse mellem 18-24 år, hvor andelen med flygtninge-/indvandrerbaggrund er 41 % og blandt brugere af herberger og natcaféer, hvor 44 % har flygtninge- eller indvandrerbaggrund.

SFI-tællingen viser endvidere, at der blandt hjemløse indvandrere og efterkommere i Københavns Kommune er en væsentlig lavere andel, der har misbrugsproblemer, end blandt hjemløse med etnisk dansk baggrund, ligesom der blandt efterkommere af indvandrerne er en noget lavere andel, der har en psykisk sygdom.

Det kan tyde på, at hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund i højere grad rammes af hjemløshed af andre årsager end psykisk sygdom og misbrug, end det er tilfældet blandt hjemløse med etnisk dansk baggrund.

En landsdækkende SFI-undersøgelse om hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund fra 2007 (hvori Københavns Kommunes hjemløse indgik med 36 pct. af alle hjemløse) underbygger denne tese, idet misbrugsproblemer i langt mindre omfang var angivet som årsag til hjemløshed blandt hjemløse med flygtninge – eller indvandrerbaggrund end blandt hjemløse med etnisk dansk baggrund. Samtidig var der for hjemløse med indvandrer – eller flygtningebaggrund i væsentlig højere grad end blandt hjemløse med etnisk dansk baggrund angivet, at skilsmisse og/eller boligmangel (manglende mulighed for at bo hos venner/familie og mangel på boligtilbud i kommunen) var årsagen til hjemløshed.

Hertil kommer, at andelen af hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund, der er skrevet op til en almen bolig via den kommunale boliganvisning vurderes som større end blandt hjemløse med etnisk dansk baggrund,

¹ I dette tal indgår udelukkende hjemløse med lovligt ophold i Danmark. Herudover vurderes der at være et større mørketal af illegale udenlandske hjemløse uden opholdstilladelse, som opholder sig hos venner/bekendte, på gaden eller på private hjemløsetilbud med adresse i Københavns Kommune.

hvilket også understøtter, at vanskeligheden ved at finde en bolig kan spille en større rolle for denne gruppe end blandt gruppen af hjemløse med etnisk dansk baggrund.

I forhold til misbrugsproblematikken blandt hjemløse, viser tal fra Københavns Kommunes eget Brobyggerprojekt² i modsætning til SFI-tællingerne, at der er en forholdsvis stor gruppe af hjemløse stofmisbrugere med etnisk minoritetsbaggrund på Vesterbro. Det er derfor ikke sikkert, at konklusionerne fra SFI's tællinger om mindre misbrug blandt hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund gælder for alle bydele i København - herunder særligt for Vesterbro.

En anden problemstilling, som den landsdækkende SFI-undersøgelse fra 2007 viste, var, at en lavere andel blandt hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund modtager førtidspension end blandt hjemløse med etnisk dansk baggrund. Herudover var der også en større andel, der slet ikke modtog nogen form for indkomst end blandt etnisk danske hjemløse.

Der kan derfor være grund til at være opmærksom på, om der i tilstrækkeligt omfang sker en afklaring af de hjemløse flygtninge/indvandreres sociale, helbredsmæssige og økonomiske situation i forhold til tildeling af hhv. førtidspension og start-/kontanthjælp.

Samlet set giver ovenstående anledning til en dobbelt konklusion omkring udfordringerne i forhold til hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund i Københavns Kommune:

- 1) Hjemløse med flygtninge- og indvandrerbaggrund udgør en væsentlig del af hjemløsepopulationen, og der er således grund til at have et særskilt fokus på, om særlige problematikker gør sig gældende for denne gruppe af hjemløse i forhold til gruppen af hjemløse med etnisk dansk baggrund.
- 2) Der forefindes på nuværende tidspunkt ikke løbende målinger af, i hvilket omfang hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund adskiller sig fra hjemløse med etnisk dansk baggrund på forskellige parametre, som Socialforvaltningen har indflydelse på. Den primære indsats i integrationspolitikken for hjemløseområdet vil derfor som det første være at etablere baselinemålinger på en række parametre med tilknytning til Socialforvaltningens hjemløseindsats, således at det bliver muligt løbende at monitorere om forskelle mellem etnisk danske hjemløse og hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund

² Brobyggerprojektet er en opsøgende gadeplansindsats på den åbne stofscene på Vesterbro overfor primært hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund.

bliver forøget eller formindsket over tid på parametre så som opholdstid på herberger, adgang til bolig og sociale tilbud i øvrigt.

Resultatmål

Resultatmål 3: At hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund opnår og fastholder egen bolig i lige så stort omfang som hjemløse med etnisk dansk baggrund.

Resultatmål 4: At antallet af hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund, der har ophold på § 110-tilbud på over 120 dage reduceres i lige så stort omfang for hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund som for hjemløse med etnisk dansk baggrund.

Indikatorer for resultatmålene

Indikator for fastholdelse af bolig: Andel af hjemløse borgere opdelt på etnisk baggrund, der i det foregående år har haft ophold på et herberg eller har været registreret under ukendt adresse i folkeregistret (uden bolig) og som 1 år efter har opnået en mere stabil boligsituation (egen bolig eller permanent botilbud).

Indikator for ophold på § 110 tilbud: Andel af hjemløse borgere opdelt på etnisk baggrund, der har kontinuerligt ophold på § 110-boformer i mere end 120 dage.

Aktiviteter

I Københavns Kommunes hjemløsestrategi er der for perioden 2009-2012 formuleret en række målsætninger, som gælder for alle hjemløse uanset etnisk baggrund.

Eftersom andelen af hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund er 33 pct. af samtlige hjemløse i Københavns Kommune, er det forventningen, at hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund vil profitere i lige så høj grad af hjemløsestrategiens indsatser som hjemløse med etnisk majoritetsbaggrund.

De planlagte aktiviteter består derfor i, at hjemløsestrategiens indsatser implementeres, og at hjemløse med etnisk minoritetsbaggrund i lige så høj grad profiterer af indsatserne som hjemløse med etnisk majoritetsbaggrund. Hvorvidt dette er tilfældet, monitoreres løbende på indikatorerne for det/de foreslåede resultatmål

3. Misbrug

Situationen – Hvad er udfordringerne?

Blandt misbrugere i behandling har hovedparten en etnisk dansk baggrund. Dette gælder for ca. 99 % af alkoholmisbrugere i behandling og blandt 88 % af stofmisbrugere i behandling.

Ca. 12 % af brugere i stofmisbrugsbehandling har en anden etnisk baggrund end dansk, og her kommer hovedparten fra ikke vestlige lande. Lidt flere, ca. 14 % blandt nye i behandling har en anden etnisk baggrund end dansk.

I forhold til at andelen af borgere med en ikke vestlig baggrund udgør 14 % af befolkningen i København en næsten ligelig ”repræsentation” i stofmisbrugsbehandlingen, for så vidt det vurderes, at stofmisbrug er lige så udbredt blandt den etnisk danske del af borgerne, som blandt borgere med en ikke vestlig baggrund.

Socialforvaltningen må konstatere, at det kan være en udfordring at bringe etniske minoriteter ind i behandlingssystemet. Uanset at antallet af etniske minoriteter i misbrugsbehandling modsvarer andelen af i befolkningen. viser erfaringerne, at der reelt er en gruppe af misbrugere blandt etniske minoriteter, som Socialforvaltningen har vanskeligt ved at komme i kontakt med. Fx viser erfaringer fra Somalierprojektet hhv. Projekt over muren, at der er behov for at udvikle alternative tilgange i de kontaktskabende indsatser i forhold til disse grupper. Det er nødvendigt med en tidlig intervention i forhold til misbrug, før det udvikler sig til at yderligere marginalisering

Hvad angår alkoholmisbrug, så skønnes det, at alkoholmisbrug er marginalt til stede blandt ikke vestlige indvandrere, og at det er baggrunden for, at de stort set ikke findes blandt de behandlingssøgende borgere.

Blandt brugere i behandling vurderes det, at rådgivningscentret er imødekommende, og at stofmisbrugsbehandlingen er let tilgængelig. De barrierer, som der nævnes, er der, hvor psykiske problemer og misbrug optræder sammen, og der, hvor ”angsten for kommunen” er fremtrædende.

Der synes at være en overrepræsentation af kaotiske misbrugere med ikke vestlig baggrund på den åbne stofscene i København, som har en svingende eller ingen kontakt med behandlingssystemet. Brobyggerne, som har eksisteret siden 2006 har været opsøgende på den åbne stofscene på Vesterbro overfor aktive misbrugende. Fra 2010 og 4 år frem vil de fortsat koordinere mellem misbrugere på gaden og hjælpesystemet bredt, forsørgelsesmæssigt, sundhedsmæssigt og

misbrugsbehandlingsmæssigt.

Aktuelt drejer sig om ca. 250 personer med et blandingsmisbrug med kokain og heroin, der frekventerer Vesterbro, og som sandsynligvis finansierer deres misbrug gennem kriminalitet (stofhandel, berigelseskriminalitet mv.). Størsteparten heraf er indvandrere. Blandt disse er en del med krigstraumer og psykisk sygdom, men der er også en del med et eksperimenterende misbrug, som man (Brobyggerne) vurderer, har en nær forbindelse med bandekriminalitet i København.

Blandt misbrugere, der færdes på den åbne stofscene, er hovedparten over 25 år, men rummer uanset dette en del efterkommere. Det vurderes, at der, især blandt brugere der frekventerer den åbne stofscene, er en del, der skal motiveres for at gå i behandling, og hvor der kræves en fortsat og stabil intervention, herunder en indsats i forhold til at sikre en forsørgelse (opretholdelse af kontanthjælp, sikring af beskæftigelse eller ansøgning om førtidspension samt afdækning af psykiske problemer).

Undersøgelser viser, at blandt stofmisbrugere med etnisk minoritetsbaggrund, der søger behandling, profiterer størstedelen af behandlingen. Undersøgelser viser, at de ikke føler sig ”diskriminerede” i behandlingssystemet. Det, at de har fælles problemer med de andre brugere, gør, at fokus på misbruget stiller dem lige med de andre brugere.

Der, hvor de har nogle særlige vanskeligheder, er, at de har sværere ved at afskære sig fra en belastet familie end etnisk danske misbrugere. Dertil kommer, at hensynet til familien gør, at de hyppigt afbryder en evt. døgnbehandling i utide, eller at hensynet til familien afholder dem fra at søge døgnbehandling. Derudover synes det som om, at flere er dobbeltbelastede i form af misbrug og psykisk sygdom.

Ind imellem er der sproglige barrierer og manglende kompetence blandt behandlerne til at håndtere psykiske traumer og psykisk sygdom. Det vurderes imidlertid, at det ikke er hensigtsmæssigt at lave særlige (specialiserede) behandlingstilbud til brugere med en ikke vestlig baggrund, da det vil bidrage til at understøtte en særstatus, der ikke er hensigtsmæssig.

Resultatmål

Forbehold: Socialforvaltningen skal påpege, at resultatmålene 5 og 6 baserer sig på indsatser planlagt i forbindelse med misbrugsstrategien, hvorfor de forudsætter bevilling af midler i forbindelse hermed, jf. afsnit 8 nedenfor.

Resultatmål 5: At afhjælpe barrierer mod at udnytte

behandlingssystemet effektivt for stofmisbrugere med en ikke vestlig baggrund.

Resultatmål 6: At nedbringe antallet af kaotiske stofmisbrugere på den åbne stofscene, som integrerer misbrug, psykiske problemer og kriminalitet, hvor der er en majoritet med en ikke vestlig baggrund uden forsørgelse og fast bolig.

Indikatorer for resultatmålene

Indikator for barrierer i behandlingssystemet: Flere borgere med ikke vestlig baggrund og kokainmisbrug kommer i behandling.

Indikator for kaotiske stofmisbrugere: Færre borgere dømmes for gadeuorden, for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer og handel med stoffer.

Indikator for kaotiske stofmisbrugere: Relativt færre misbrugere med ikke vestlig baggrund er hjemløse et år efter, de er indskrevet i behandling.

Aktiviteter

For at understøtte behandlingen af denne brugergruppe vil det være hensigtsmæssigt at ansætte flere flersprogede behandlere med en ikke vestlig baggrund i behandlingssystemet, som kan bidrage til af afhjælpe barrierer. Samtidig planlægger Socialforvaltningen at udbygge samarbejdet med psykiatrien, som led i misbrugsstrategien, mhp. brobygning mellem psykiatri og misbrugsbehandling også på gadeplan, hvor udsatte borgere med anden etnisk baggrund end dansk og dobbeltproblematikken misbrug og psykiske traumer kan afhjælpes. Det er ligeledes vigtigt at fortsætte samarbejdet mellem politi, kriminalforsorg og socialvæsenet om den særligt kriminaliserede gruppe stofmisbrugeren i den åbne stofscene.

Herudover planlægges en særlig fremskudt behandlingsindsats overfor unge med anden etnisk baggrund end dansk. Det er hensigten, at søge derhen, hvor de unge er. Erfaringen fra U-turn er, at unanset åben anonym rådgivning har det hidtil ikke været muligt at tiltrække unge med anden etnisk baggrund end dansk til tilbuddet. Derfor foreslås, at der afprøves en fremskudt indsats. Og endelig vil Socialforvaltningen arbejde for at sikre flere hjemløse misbrugere en passende bolig med støtte via hjemløsestrategien.

4. Kvinder med etnisk minoritetsbaggrund

Situationen – Hvad er udfordringerne?

Rapporten ” Socialt isolerede kvinder med anden etnisk baggrund end dansk i Københavns Kommune ” (ALS Research ApS, september 2008) viser, at kvinder med anden etnisk baggrund end dansk har vanskeligheder i forhold til deres hverdag og til kommunen.

Målgruppen karakteriseres ved at være socialt isoleret, stå uden for arbejdsmarkedet, manglende danskkundskaber, mange er enlige mødre, lever under økonomisk trange kår og lider af en flerhed af psykiske og fysiske helbredsproblemer.

Rapporten viser, at økonomien er en kilde til stor bekymring hos mange af kvinderne. Flere, herunder de enlige mødre, har oplevet at blive trukket i kontanthjælpen eller få den midlertidig stoppet. Mange af de enlige mødre har mellem 2 og 4 børn, og familien lever i eller på grænsen til fattigdom.

Jobcentret spiller en central rolle, idet kvindernes eneste eller primære kontakt til kommunen typisk foregår herigennem. Kvindernes oplevelse af mødet med kommunen er præget af en blanding af frygt og mistillid. Rapporten viser videre, at ingen af kvinderne forventer sig noget positivt af kommunen, og de fleste er bange og frustreret over kommunens magt til at gribe ind i deres liv, f.eks. i form af at stoppe ydelser og fjerne børnene.

En af de fremhævede problemstillinger i rapporten er opdelingen af socialområdet og beskæftigelses- og integrationsområdet, herunder en forvirring og frustration over skiftende sagsbehandlere og jobvejledere samt manglende koordinering. En anden problemstilling er, at kvinderne har vanskeligt ved at gennemskue det offentlige system og deres egen placering heri, og svært ved at forstå de tilsendte breve samt kravene og forventningerne, som de mødes med.

Hertil kommer, at der i Københavns Kommune er mere end 2900 kvinder, som udsættes for partnervold om året. Hvert fjerde kvindelige offer for partnervold er af anden etnisk herkomst end dansk mod knapt hver tiende etnisk dansk kvinde. Ca. 140 personer henvender sig på kvindekrisecenter, hvoraf ca. 50 % er af anden etnisk herkomst end dansk.

Selv om en del af de kvinder nås af både kommunale og ikke kommunale tilbud hersker der ikke tvivl om, at en del ikke nås for en væsentlig del af kvinderne – herunder også kvinder med etnisk minoritetsbaggrund.

Københavns Kommune har udarbejdet en redegørelse mod partnervold og i relation hertil en handleplan. Heri lægges der vægt på at styrke den samlede indsats i Københavns Kommune, så at de knapt 2800 kvinder, som ikke får hjælp i dag, i højere grad nås. Der er imidlertid ikke fundet finansiering til handleplanen.

Selve handleplanen lægger vægt på at prioritere en helhedsorienteret indsats og risikoreduktion ved at etablere et specialteam af sagsbehandlere, som varetager og tager ansvar for den koordinerende indsats gennem hele sagsforløbet. Herudover vil specialteamet få en væsentlig rolle i forhold til tidlig identifikation og forebyggelse af partnervold. Herudover skal teamet også have en åben dør politik i forhold til anonyme henvendelser med henblik på råd og vejledning.

Grundtanken i specialteammodellen er, at en voldsramt kvinde kun behøver at henvende sig et sted.

Resultatmål

Forbehold: Den styrkede indsats mod partnervold, og dermed også resultatmål 7 og 8, forudsætter, at der gennem bevilling tilføres midler til iværksættelse af handleplanen. Se også afsnit 8.

Resultatmål 7: At kvinder med etnisk minoritetsbaggrund i større omfang får kendskab til og gør brug af de kommunale tilbud.
- Forudsætter afsættelse af midler i forbindelse med vedtagelse af handleplan mod partnervold.

Resultatmål 8: At perioden, hvor kvinder med etnisk minoritetsbaggrund udsættes for partnervold, forkortes.

Indikatorer for resultatmålene

Indikator for etniske minoritetskvinder: At oprettelsen af specialteamet fører til en stigning i antallet af henvendelser fra kvinder med etnisk minoritetsbaggrund udsat for partnervold, der ønsker hjælp, råd og vejledning.

Aktiviteter

Socialforvaltningen har iværksat flere initiativer rettet mod kvinder med etnisk minoritetsbaggrund i regi af BIF-SOF strategien. Eksempelvis har Socialudvalget bevilliget 500.000 kr. af § 18 midlerne i 2010 til tre frivillige foreninger til etablering af åben anonym rådgivning, som skal fungere som et kontaktpunkt og bindeled mellem kvinderne og de kommunale tilbud. Herudover skal BIF-SOF strategien generelt sikre at den sociale indsats og beskæftigelsesindsatsen overfor målgruppen udmøntes ud fra en helhedsprincip, så indsatsene understøtter hinanden.

I regi af den foreslåede handleplan mod partnervold, er det planlagt, at der i specialteamet for partnervold er en medarbejder med etnisk minoritetsbaggrund, som har særlig fokus på arbejdet med kulturel diversitet som led i at nedbryde de barrierer, som særligt kvinder med etnisk minoritetsbaggrund oplever, når de ønsker at forlade et voldeligt forhold. Samtidig er der fokus på at sikre viden i og samarbejde med alle relevante indsatser om specialteamets eksistens og virke.

5. Psykiatri

Situationen – Hvad er udfordringerne?

Undersøgelser fra regionens indsats for borgere med sindslidelser viser, at der i behandlingspsykiatrien er en overrepræsentation af borgere med anden etnisk baggrund end dansk. Ifølge en spørgeskemaundersøgelse, som Videnscenter for Socialpsykiatri udførte i 2009, er dette ikke tilfældet i socialpsykiatrien (den kommunale psykiatri). Denne forskel foranlediger en bekymring for, om der bliver udskrevet borgere fra behandlingspsykiatrien, som socialpsykiatrien ikke er opmærksomme på og ikke får målrettet en indsats overfor.

Resultatmål

Forbehold: Indsatsen forudsætter bevilling i forbindelse med budgetforhandlingerne 2011, hvorfor resultatmål 9 afhænger heraf, jf. afsnit 8 om økonomi.

Resultatmål 9: At sikre, at SOF etablerer kontakt til de udskrevne patienter, som fra regionen vurderes at have behov for yderligere indsats, men som ikke selv opsøger Socialforvaltningen.

Indikatorer for resultatmålene

Kommentar: Socialforvaltningen har modtaget data fra Danmarks Statistik, som kan give et præcist billede, dels af andelen af borgere med etnisk minoritetsbaggrund i behandlingspsykiatrien og dels i socialpsykiatrien. Forskningsenheden i MR HAPS er i gang med at bearbejde datamaterialet, og kan således bidrage med en baseline for billedet i 2010. Tallene er rekvireret i slutningen af 2009, hvor det kun var muligt at skaffe tal tilbage til og med 2006. Materialet vurderes dog at være tilstrækkeligt opdateret til at blive anvendt til baseline for integrationspolitikken. Herefter følges der op årligt gennem et tilsvarende datatræk fra Danmarks Statistik.

Gruppen, som Socialforvaltningen i dag ikke har kontakt til, vurderes at have behov, der kan imødekommes gennem en intensivering af opsøgende teams, eksempelvis i form af flere støttekontaktpersoner (SKP'ere). SKP'erne kan hjælpe borgerne med at komme i kontakt med netværk, for eksempel familie og venner, men typisk medfører SKP'ernes kontakt til borgerne også, at det bliver tydeligt, at borgeren har brug for yderligere indsats. Eksempelvis i form af råd og vejledning, hjemmevejledning eller hjemmepleje eller samvær med andre på værestederne. Endelig kan der forventes en andel, som vil have behov for at støtte i form af botilbud eller bofællesskab.

Det vil sige, at formålet om at øge andelen af sindslidende med anden etnisk baggrund vurderes at medføre behov for yderligere SKP'er, men

også den efterfølgende indsats, som SKP'erne kan anbefale.

Baseret på information fra videnscentre på psykiatriområdet vurderes det, at gruppen med behov, som Socialforvaltningen ikke er i kontakt med, er på mellem 30-50 personer. For at skabe kontakt med denne gruppe anbefales det at ansætte yderligere SKP'ere og etablere et team målrettet målgruppen.

Herudover skal området tilføres midler til ansættelse af yderligere myndighedspersonale med henblik på råd og vejledning samt sagsbehandling. Desuden bør der etableres et værested, som kan hjælpe og støtte målgruppen. Endelig bør der på længere sigt udvides med 10-15 botilbudspladser på psykiatriområdet for at sikre, at forvaltningen kan rumme de behov, som målgruppen har.

Da det opsøgende team skal målrette aktiviteterne mod etniske minoriteter, anbefales det at etablere et systematisk uddannelses- og kompetenceudviklingsforløb overfor medarbejdergruppen. Dette gælder også hjemmevejledere, de administrative medarbejdere mv. Det foreslås at afsætte midler til introduktion af nye medarbejdere samt et årligt opfølgingsforløb herefter.

Således forudsætter en positiv udvikling på resultatmålet om at øge andelen af etniske minoriteter i socialpsykiatrien, at området tilføres i alt ca. 33 mio.kr. Midlerne foreslås anvendt gennem 7,6 mio.kr i driftsbudgettet til ansættelse af yderligere SKP'ere og myndighedspersonale samt 25,5 mio.kr til etablering og drift af væresteder samt udvidelse af botilbudspladser på psykiatriområdet.

Det statistiske materiale forventes bearbejdet inden sommerferien, og Socialforvaltningen kan herefter præcisere nedenstående udkast til indikator³:

Indikator for psykiatrien: Øget andel af borgere med etnisk minoritetsbaggrund i socialpsykiatrien, således at der opnås større grad af proportionalitet med repræsentationen i behandlingspsykiatrien

Aktiviteter

Region Hovedstadens Psykiatri, SOF, BIF og evt. BUF og SUF skal sikre overblik over patienter, der udskrives fra de psykiatriske afdelinger samt hvad der er sket med dem, som har fået tilkendt førtidspension, men ikke ellers er i systemet. Dette for at sikre, at der er fokus på de borgere, der ikke selv opsøger systemet

³ Videnscenter for Socialpsykiatri har rekvireret tal fra SOF, og de ovenstående konklusioner gælder derfor også for SOF. Resultaterne fra videnscentrets undersøgelse er blot ikke endeligt offentliggjorte endnu.

Det er centralt for indsatsområdet, at Socialforvaltningen bliver bekendt med borgere med etniske minoritetsbaggrund, som ikke selv kontakter vores tilbud. Socialforvaltningen vil sætte fokus på det eksisterende samarbejde mellem Socialforvaltningen og Børne- og Ungeforvaltningen med henblik på at koordinere indsatsen overfor børn med etnisk minoritetsbaggrund, som trives dårligt. Det skal sikres, at de eksisterende retningslinier vedrørende børn, hvor der opstår mistanke om dårlig trivsel, følges. Samtidig er det hensigten, at BIF-SOF strategien skal sikre, at der handles på mistanke om, at familierelaterede forhold har betydning for, om den pågældende person kan komme i beskæftigelse. Endelig vil Socialforvaltningen arbejde for at etablere et formaliseret samarbejde mellem Region Hovedstadens psykiatri og Socialforvaltningen for at sikre, at Socialforvaltningen bliver varslet om patienter, der bliver udskrevet, så der kan igangsættes en opsøgende indsats.

I forhold til udvikling af driftsorganisationen planlægger Socialforvaltningen under forudsætning af budgetbevilling at etablere målrettede opsøgende teams af SKP'ere, som kan komme i kontakt med gruppen, herunder igangsætte forebyggende arbejde i forhold til gruppen (forudsætter ansættelse af flere SKP'ere). Desuden bør der afsættes midler til den indsats, borgergruppen måtte have behov for (hjemmevejledning, hjemmepleje og rådgivning og vejledning). Endelig ønsker Socialforvaltningen at igangsætte systematisk kompetenceudviklingsforløb for relevante medarbejdere (særligt SKP'erne). Dels skal der være et introduktionsforløb for nyopstartende medarbejdere i de opsøgende teams og dels et årligt opfølgende uddannelsesforløb.

6. Bolig

Situationen – Hvad er udfordringerne?

Socialforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen har indenfor rammerne af den såkaldte ”BL-aftale” i fællesskab indgået aftaler med de almene boligorganisationer, som fastlægger omfanget af fleksibel udlejning i forhold til andre udlejningstyper, herunder venteliste, kommunal anvisning, kombineret udlejning⁴ m.v. i perioden 2007 - 2010. I henhold til aftalerne sker der blandt andet ikke boligsocial anvisning i de områder, hvor mere end 40 % af beboerne er uden for arbejdsmarkedet, og der anvendes kombineret udlejning i de af ministeriet udpegede udsatte områder. Udlejningsaftalerne er derfor et væsentligt redskab i forhold til målsætningerne på boligområdet i den eksisterende integrationspolitik.

Det er i forbindelse med Boligpakke II fastslået, at fleksibel udlejning skal bruges til at imødegå, at boligområdernes boligsociale sammenhængskraft forværres yderligere, men at evalueringen samtidig skal have fokus på tilgængelighed og opfyldelse af borgernes boligsociale behov. Aftalerne skal altså samtidig modvirke, at der sker en ophobning af sociale problemer i bestemte boligområder, og at kommunen fortsat kan løse sine boligsociale forpligtelser, herunder at boligerne generelt er tilgængelige for alle sociale grupper. Hovedudfordringen er dermed at afveje de forskellige hensyn overfor hinanden, så der samlet set opnås et tilfredsstillende resultat.

Ud fra en integrationsmæssig synsvinkel kan peges på følgende udfordringer:

1. Socialministeriet offentliggør hvert år en liste over boligområder, hvor reglerne om kombineret udlejning kan tages i brug. Der er tale om områder af en vis størrelse med en høj andel af beboere udenfor arbejdsmarkedet. I januar 2010 var der 6 boligområder i København på listen⁵. Hvis ledigheden stiger kan det føre til, at antallet af udsatte boligområder stiger og/eller at andelen af beboere udenfor arbejdsmarkedet i de 6 områder øges.
2. København har herudover en række andre små og store boligafdelinger, hvor mere end 40 % af beboerne er udenfor arbejdsstyrken - de såkaldte højrisikoafdelinger (40 plus). Evalueringen af de fleksible udlejningsaftaler i 2009 viste, at

⁴ Afvisning af kontant- og starthjælpsmodtagere ved udlejning af boliger i udsatte boligområder - mod anvisning af erstatningsbolig i et andet område.

⁵ Antallet af udsatte boligområder er steget i forhold til Ministeriets udmelding i 2009. Dette skyldes imidlertid ændringer i udpegningskriterierne og er således ikke udtryk for, at der har været en negativ udvikling i områderne.

antallet af afdelinger og boliger i højrisikoafdelinger⁶ var reduceret fra 60 afdelinger med ca. 6.500 boliger ved udgangen af 2006 til 21 afdelinger med ca. 1.400 boliger ultimo 2008 primært som følge af den gunstige beskæftigelsessituation, som prægede størstedelen af perioden. Hvis ledigheden stiger kan billedet imidlertid hurtigt vende igen, så der kommer nye højrisikoafdelinger og beboersammensætningen i områderne bliver mere skæv.

3. For at modvirke social segregation er det fastlagt i BL-aftalen, at udsatte boligområder og afdelinger i kategorien 40 plus skal friholdes for boligsocial anvisning⁷. Da kommunen fortsat skal kunne leve op til sine boligsociale forpligtelser, indgår det i aftalen, at den kommunale anvisning øges i andre boligafdelinger. Strategien kan føre til en ophobning af sociale problemer i de ”modtagende” afdelinger - at antallet af højrisikoafdelinger stiger.

Resultatmål

Forbehold: Det gælder generelt for resultatmål 10 til 11, at det er målsætninger, som Socialforvaltningen ikke kan nå alene.

Socialforvaltningen tillægger det vægt, at der opnås succes på disse indsatsområder, men det forudsætter fortsatte aftaler med den almene boligsektor samt i høj grad indsats fra andre forvaltninger, f.eks. beskæftigelsesindsatsen.

Resultatmål 10: Andelen af overførselsindkomstmodtagere i de udsatte boligområder og i højrisikoafdelingerne skal falde.

Resultatmål 11: Der må ikke opstå nye udsatte boligområder, og antallet af højrisikoafdelinger må ikke stige.

Indikatorer for resultatmålene

Integrationsbarometrets nuværende indikatorer for boligområdet er fortsat relevante. Imidlertid må udgangspunktet for målopfyldelsen vedrørende Socialministeriets udpegning af udsatte områder i København, fremover være antallet af udsatte områder i 2010, jf. at kriterierne for udpegning af udsatte områder er grundlæggende ændret pr. 1. januar 2010. Antallet af udsatte områder i 2010 kan derfor ikke sammenlignes med antallet af udsatte områder i de tidligere år.

Aktiviteter

⁶ Defineret ud fra kommunale data

⁷ I forbindelse med evalueringen af de fleksible udlejningsaftaler i 2010 skal der tages stilling til om dette også skal gælde udsatte boligområder udpeget efter de nye kriterier.

Socialforvaltningen medvirker til en evaluering af de gældende udlejningsaftaler, der udløber i 2010. Evalueringen vil bl.a. omfatte en erfaringsopsamling fra de første 3 år med de nuværende udlejningsmodeller. Der skal endvidere som en del af evalueringen tages stilling til hvordan de nye værktøjer, som er introduceret som en del af almenboligreformen, skal indgå i udlejningsstrategien fremover. De nye værktøjer giver mulighed for annoncering udenom ventelisten, aftaler om 100 % fleksibel udlejning, udvidet brug af kombineret udlejning samtidig med at børnefamiliernes fortrinsret til store boliger er ophævet og erstattet af en aftalemulighed.

Det er planlagt, at forhandlingerne med de almene boligorganisationer om videreførelse af aftalerne med eventuelle justeringer i en ny periode på maksimalt 4 år vil indgå i styringsdialogen ultimo 2010, med henblik på at nye aftaler kan træde i kraft den 1. januar 2011.

7. Andre indsatser, udenfor Integrationsbarometret

7.1. Ligebehandling og effektiv sagsbehandling

Andelen af borgere med etnisk minoritetsbaggrund i Socialforvaltningen er, som i resten af kommunen, støt stigende. Det stiller særlige krav til den måde krav til kommunens kommunikation og sagsbehandling.

Borgere med et begrænset kendskab til det danske sprog har, ligesom borgere med mindre grad af uddannelse, ikke lige muligheder for at sætte sig ind i system og lovgivning, og for at medvirke aktivt i egen sag. Derved er de i risiko for ikke at kunne opnå hjælp og støtte på lige fod med andre borgere og for at misforstå vigtig information.

Der ligger en udfordring i myndighedsopgaven i forhold til, at borgerne kan læse de afgørende dokumenter i deres sag – fx undersøgelser, handleplaner, afgørelser, samtykkeerklæringer og klagevejledning - på deres eget sprog, så der ikke opstår nogen misforståelser. Man bør derfor nøje overveje, hvordan man kan tilrettelægge sagsbehandlingen, så disse borgere inddrages i deres egen sag.

Undersøgelser af mødet mellem borgere med etnisk minoritetsbaggrund og medarbejdere i Københavns Kommune viser, at der hyppigere opstår misforståelser og fejlfortolkninger i interkulturelle møder, hvilket kan medføre fejl i vurderingsgrundlaget i sagsbehandlingen. Socialforvaltning skal, som resten af kommunen, leve op til Forvaltningslovens påbud om, at man har pligt til at kunne forstå en borgers henvendelse og til at sørge for, at borgeren kan forstå de tilbud, der stilles til rådighed..

Et relevant indsatsområde i forhold til kommunikation er kurser og undervisning, der kan styrke medarbejdernes viden om interkulturel kommunikation og vurderingsgrundlag i sager, hvor borgeren har etnisk minoritetsbaggrund – bl.a. for at sikre lige behandling af borgere, samt for at effektiv sagsbehandling.

Socialforvaltningen planlægger derfor at styrke den løbende og målrettede kompetenceudvikling af frontpersonale i interkulturel kommunikation og ligebehandling.

7.2. Løbende monitorering – indhentning af data

Det er centralt for både en korrekt tilrettelæggelse af og løbende opfølgning på integrationsindsatsen, at der tilvejebringes viden og dokumentation gennem et tilstrækkeligt datagrundlag.

Socialforvaltningen har i dag adgang til en lang række data på sine indsatsområder, der kan belyse status på integrationsindsatsen.

Imidlertid er det samtidig områder, hvor det kræver yderligere datatræk fra Danmarks Statistik at få tilstrækkelig viden om den egentlige situation og følge op på denne. For at udfylde disse huller, planlægger Socialforvaltningen sikring af bedre data til måling og understøttelse af Socialforvaltningens integrationsindsats på tværs af målgruppeområderne. Der er tale om data indenfor områderne kvinder udsat for partnervold, psykiatri og børn og unge, herunder data om brug af familieorienterede tilbud og om anbringelser uden samtykke.

7.3. Handicap

Der findes ikke systematisk viden om etnicitet og Socialforvaltningens indsats for borgere med handicap. Der er foretaget en undersøgelse i 2005 på handicapcentre, som havde til formål at belyse mødet mellem sagsbehandlere og minoritetsfamilier på handicapområdet (*Maia Feldman og Mette Larsen, Minoritet og Majoritet i den offentlige forvaltning, 2005*). Overordnet set var resultatet af undersøgelsen, at familier med etnisk minoritetsbaggrund, som kommer i kontakt med Socialforvaltningens handicapcentre, at man skal forsøge at lægge forudtagelser fra sig, at man skal være opmærksom på sprogbrug og tydeliggøre, hvad der er lovgivningens rammer, samt at der bør være en tolk tilstede – også i forhold til at oversætte svært tilgængelige lovinformationer. Undersøgelsen er dog ikke siden fulgt op, og der er ikke foretaget systematisk opfølgning på undersøgelsens konklusioner.

Andre, eksterne, undersøgelser viser dog, at der er en række udfordringer i forhold til familier med etnisk minoritetsbaggrund og deres behov, anvendelse og udbytte af den sociale indsats, herunder indsatsen i forhold til borgere med handicap. Det konstateres i disse undersøgelser, at der overordnet set findes tre barrierer (*Etnicitet og handicap – bidrag til et overblik, Center for små handicapgrupper, 2007*). Disse er den sproglige barriere, forældrenes (ved børn med handicap) manglende viden om social- og sundhedssystemet. Den sidste barriere findes blandt fagfolk i social- og sundhedssektoren, som kan have en række forudtagelser, der kan lede til generaliseringer om etniske minoriteter. De mangler viden om, hvordan de skal kommunikere med minoritetsborgere og er præget af berøringsangst. Dette kan have betydning for, hvordan familierne oplever systemet, og hvad de bliver modtager af tilbud fra fagfolkene.

Som nævnt er, det ikke muligt at be- eller afkræfte ovenstående formodninger, da området ikke er blevet undersøgt i Københavns Kommune. Der mangler således viden, som kan anvendes til at opstille mål på området i relation til en integrationspolitik.

Blandt sagsbehandlere og fagfolk i Socialforvaltningen er der en oplevelse af, at minoritetsfamilier med børn med handicap ikke i samme

grad som etnisk danske familier benytter forebyggende eller aflastende tilbud til børnene/ de unge mennesker med handicap. Således er det opfattelsen, at andelen af unge med etnisk minoritetsbaggrund med handicap tilknyttet handicapområdet generelt er langt højere end andelen, som er i et forebyggende eller aflastende tilbud, som for eksempel dagtilbud.

Dette giver anledning til at overveje, hvorfor denne underrepræsentation eksisterer. Vurderingen blandt sagsbehandlere er, at mange forældre er usikre på, hvad tilbudene indebærer, om der bliver taget eksempelvis religiøse hensyn mv. På baggrund af de eksterne undersøgelses resultater, formodes det blandt andet, at forældrene mangler grundlæggende oplysninger om mulighederne for at få deres voksne børn i aflastning.

Betydningen af, at minoritetsfamilier ikke anvender forebyggende og aflastende tilbud kan være, at Socialforvaltningen først sent får øje på de unge mennesker, og at det derfor ikke har været muligt at sætte forebyggende ind – dels i forhold til at understøtte den unges udvikling og dels for at give støtte til familien, som kan være unødigt belastet af et krævende barn.

Disse overvejelser hviler alene på vurderinger fra fagfolk i Socialforvaltningen. En undersøgelse af, om denne underrepræsentation reelt er gældende, samt hvad årsagerne til underrepræsentationen er, er en forudsætning for at opstille mål for handicapområdet til integrationspolitikken. Nærværende målsætning på handicapområdet forudsætter derfor, at der afsættes tid og ressourcer til at undersøge påstandene.

Socialforvaltningen foreslår, at der gennemføres en undersøgelse, der belyser repræsentationen af handicappede børn med etnisk minoritetsbaggrund i Socialforvaltningens tilbud.

Det skal blandt andet undersøges:

- Er der en kønsmæssig skævvridning? Er piger og drenge med etnisk minoritetsbaggrund mere eller mindre underrepræsenterede i tilbudene?
- Er der forskel på indvandrere og efterkommeres accept af tilbudene?
- Hvad gøres der aktuelt for at oplyse forældre om tilbudenens indhold?
- Hvor hyppigt anvendes tolk i dialogen med forældre om tilbudene?
- Hvor hyppigt tilbydes forældre at komme ud og se de konkrete tilbud, inden de takker ja eller nej?

- Hvor meget kan tilbudene tilpasses brugernes eventuelle særlige behov - f.eks. ift. særlige ønsker til kost, til de ansattes køn, omgang med andre unge af andet køn?
- Hvilke motiver og ønsker har forældre med etnisk minoritetsbaggrund til at vælge/fravælge tilbudene?
- Hvilke motiver og ønsker har de unge med handicap selv?
- Hvilke problemstillinger opstår eventuelt ude i dag- og aflastningstilbudene, i forbindelse med unge (og deres forældre) med etnisk minoritetsbaggrund, der aktuelt benytter tilbudene?
- Hvilke gode erfaringer er der i dag- og aflastningstilbudene, i forbindelse med de unge (og deres forældre) med etnisk minoritetsbaggrund, der aktuelt benytter tilbudene?
- Hvad kan der sættes ind med ift. kompetenceudvikling af sagsbehandlerne, så de bliver bedre til at håndtere kontakten til familier med etnisk minoritetsbaggrund?
- Hvad kan handicapforeninger bidrage med af viden (handicapforeninger, der kender til minoritetens vilkår)
- Kan netværk blandt minoriteter styrke familiernes viden om systemet og tilbudene?

8. Økonomi

Forklaring af farvekoder:

Kræver særskilt bevilling

Indgår allerede i budgetprocessen

Finansieres indenfor rammen

Aktivitet	Omkostning	Finansiering
Børn og unge		
Hurtig reaktion ved skolefravær	Ikke beregnet	Finansieres indenfor rammen.
Skolesocialrådgivere	49,2 mio. kr. (12,3 mio. kr. årligt frem til 2014)	Kræver særskilt bevilling Indgår som budgetønske til budget 2011. NB: Resultatmål 1 og 2 afhænger af bevillingen.
Skoleskulkkerklasser	7,2 mio. kr. (1,8 mio. kr. årligt frem til 2014)	Kræver særskilt bevilling Indgår som budgetønske til budget 2011. BUF forventes ligeledes at finansiere 1,8 mio. kr. årligt.
Styrkelse af gadeplansarbejdet i fire udsatte boligområder	9,2 mio. kr. 4,6 mio. kr. årligt i 2009 og 2010	Finansieret indenfor den boligsociale ramme og af midlerne til en styrket gadeplansindsats i budget 2009.
Interventionsteam i Tingbjerg	2 mio. kr. 1 mio. kr. årligt i 2009 og 2010. BIF vil anmode ØKF om overførsel af ubrugte midler fra 2009 til 2011	Midlerne blev afsat med Beskæftigelsesaftalen 2009/2010 og blev omplaceret til hhv. SOF og BUF.
Udvikling af screeningsværktøj	3,5 mio. kr. 0,5 mio. kr. i 2010 samt 1,5 mio. kr. årligt i 2011 og 2012	Finansieret via demografimidlerne.
Udvidelse af dommervagtsprojektet	2,1 mio. kr. (0,7 mio. kr. årligt frem til 2013)	Finansieret i budget 2010.

Styrkelse af kontaktpersonindsatsen	5,75 mio. kr. (2,55 mio. kr. i 2010 samt 3,2 mio. kr. årligt frem til 2013)	Finansieret via demografimidlerne.
Medfinansiering af helhedsplaner	Ikke beregnet.	Finansieret over den boligsociale ramme.
Hjemløshed		
Implementering af Hjemløsestrategiens indsatser	250 mio. kr. over 4 år (2009-2012)	Satspuljen finansierer 210 mill. kr., resten finansierer Københavns Kommune – delvist som medfinansiering fra eksisterende indsatser, som bidrager til strategien, delvist fra budgetmidler, som blev bevilget i budgetaftalen for 2010.
Misbrug		
Brobygning mellem psykiatri og misbrugsbehandling og udvidet samarbejde med politi og kriminalforsøg	Ikke opgjort Opgøres ifm. Misbrugsstrategien	Kræver særskilt bevilling. Finansieres over Misbrugsstrategien, forudsat godkendelse. NB: Resultatmål 5 og 6 afhænger af bevilling.
Øgede omkostninger til behandling pga. flere i behandling	Ikke opgjort Opgøres ifm. Misbrugsstrategien	Finansieres over Misbrugsstrategien, forudsat godkendelse.
Sikre flere hjemløse misbrugere en passende bolig med støtte via hjemløsestrategien.	Ikke opgjort	Finansieres over Hjemløsestrategien.
Kvinder med etnisk minoritetsbaggrund		
Opsøgende indsats for kvinder udsat for vold og specialteam for partnervold	Ikke opgjort	Kræver særskilt bevilling. Finansieres over handleplanen mod partnervold forudsat godkendelse. NB: Resultatmål 7 og 8 afhænger af bevilling.
Indsats for isolerede kvinder	Ikke opgjort	Finansieres over BIF-SOF strategien.
Psykiatri		

<p>Øget andel af SKP'ere i opsøgende teams samt myndighedspersonale til rådgivning og sagsbehandling samt målrettet kompetenceudvikling.</p>	<p>7,6 mill.kr. (ca. 1,9 mill.kr årligt til personale samt kompetenceudvikling ca. 300.000 kr. årligt)</p>	<p>Kræver særskilt bevilling NB: Resultatmål 9 afhænger af bevilling.</p>
--	--	---

Etablering og drift af værested (opstart i 2011)	10,5 mill.kr (3 mill.kr årligt, 1,5 mill.kr i 2011)	Kræver særskilt behandling. NB: Resultatmål 9 afhænger af bevilling.
Udvidelse af botilbudspladser (fra 2013)	15 mill.kr (7,5 mill.kr årligt pr. 2013)	Kræver særskilt behandling. NB: Resultatmål 9 afhænger af bevilling.
Formaliseret samarbejde mellem SOF og BUF	Ikke opgjort	Finansieres indenfor rammen.
Formaliseret samarbejde mellem SOF og BIF	Ikke opgjort	Finansieres indenfor rammen.
Formaliseret samarbejde mellem SOF og Region Hovedstaden	Ikke opgjort	Finansieres indenfor rammen.
Boligområdet		
Administration af udlejningsaftale med BL	Ikke opgjort	Finansieres indenfor rammen.
Boliganvisning	Ikke opgjort	Finansieres indenfor rammen.
Handicapområdet		
Intern medarbejder 3/4 årsværk tilknyttet forskningsenheden / Alternativt sætte analysen i udbud til konsulentfirma	300.000 kr.	Kræver særskilt bevilling.

Tværgående initiativer		
Kompetenceudvikling af frontpersonale	120.000 kr. ⁸ (40.000 til udvikling af kursus samt 20.000 årligt til afholdelse af tre halvdagskurser, men uden kursusdeltagelsen)	Finansieres indenfor rammen
Datatræk fra Danmarks Statistik til måling og understøttelse af integrationsindsatsen på tværs af målgruppeområderne	280.000 kr.	Kræver særskilt bevilling. NB: Muligheden for at følge op på handleplanens indikatorer for resultatmålene, 1, 2, 7, 8 og 9 afhænger heraf.

⁸ Heri regnes med to medarbejdere til 500,- i timen. Der planlægges i alle fire år to årlige halvdagskurser som et modul i introduktionsforløbet for nye medarbejdere i lokalforvaltningen., samt et årligt opfølgende halvdagskursus i regi af SOF Akademiet.